

Finlandia-palkintotilaisuus 29.11.2023

Lasten- ja nuortenkirjallisuuden valitsija Herra Ylpön puhe

Kun minut pyydettiin valitsemaan lasten- ja nuortenkirjallisuuden Finlandia-palkinnon saaja, niin ensimmäinen ajatukseni oli: Voiko Finlandia-palkinnon antaa väärin?

Olen muusikko, olen kirjoittanut yhden kirjan ja minusta on kirjoitettu yksi. Olen lukenut satoja kirjoja, tehnyt parisataa laulua, maalannut parisataa taulua ja ohjannut elokuvan. Minulla on kolme lasta ja lukihäiriö. Olenko siis pätevä tähän kunniatehtävään?

Seuraava ajatukseni oli, voisiko musiikin saralla jokin musiikkitieteen tohtori päättää, että tämä biisi on parempi kuin tuo, koska tässä on Picardin terssi ja tämä on kirjoitettu, Samuel Beckettin inspiroimana, menneen ajan futuuriin? Entä mitäpä jos otettaisiinkin käyttöön kansanäänestys? ”Ja tänä vuonna Finlandia-palkinnon saa Juoppohullun päiväkirja osa 54!”

Itse ajattelen tätä mukavana tapahtumana, joka nostaa kirjallisuuden parrasvaloihin eikä kukaan voi hävitä.

Ensimmäinen kysymykseni siis oli, voiko Finlandia-palkinnon antaa väärin ja tulenko potemaan valinnastani huonoa omaatuntoa? Vai oliko se sittenkin omatuntoa? Molemmat sanamuodot ovat oikein, mutta näillä pienillä eroilla on vaikutusta tunnelmaan. Ja siinäpä se! Tunnelma!

Tämän vuoden voittajakirjassa on vahva tunnelma. Tunnelman lisäksi kirjassa on mielenkiintoisia jänniä lauseita ja tärkeitä teemoja, kuten vanhempainrakkauden pyyteettömyys, itsesyytökset, rasisminvastaisuus, korona, menetyksen hyväksyntä. Ja kauhua.

Jos minun pitäisi perustella valintani kolmella lauseella, niin en tarvitsisi kolmea lausetta. En tarvitse edes kolmea sanaa. Pystyn perustelemaan valintani kolmella kirjaimella!

Imu. Tässä kirjassa on imua. Ja haluaisin nähdä tämän Hayao Miyazakin ohjaamana elokuvana.

Kirjan nimi on Sarvijumala. Kirjan on kirjoittanut Magdalena Hai ja kustantanut Otava. Onneksi olkoon lasten- ja nuortenkirjallisuuden Finlandia-palkinnosta!